

Från Rammäs socken i Västmanlands län.Rammäs
Snövränge kl. Uppptecknat av Valter ErikssonSkuff-sägen.

Detta hörde jag en gång berättas av min farmor, och hon har också troligtvis fått höra det av sin förfäder. Säggen förtäljer nämligen, att folk trodde sig veta, att det var dyrbara skiffer gömda vid en udd i Vårsbo-sjön, vilken ligger strax nedan Amänningen i Holbäcksan, Lyåsa säga, att det lyst och skumrade där märka höstkvällar. Därav fick udden namnet Tronsudd. Många försökte laga upp dem men allt förgäves. Till slut fingo ett par bönder i en by, vars namn är Gammelby, den ligger bara några hundra meter ifrån udden, en uppenbarelse om att det skulle lyckas dem, om de togo ett par spädkalvar och uppfödde dem med bara mjölk, tills de voro fullvuxna oxar. Då skulle de en natt under djup lystnad se på oxarna och höra ned till sjöstranden, men de fingo ej växla ett ord. På botten av sjön alldeles invid stranden låg en båt fullastad med silver. I fören satt en stor järning i vilken de satte fast draglinor verpa oxarna motades på och båten följde med upp på det torra. Då de hade kommit till en luge benämnd Flaglogen, fingo de se en höna, som kom dragande ett halmlass. Vid åsynen av honan glömdes de, att lystnad var nödvändig, tills de kommo hem, och tilltalade varann med påföljd, att båten gled tillbaka i sjön. De fingo bara järningen kvar. Och den sitter i kyrkstörren i Rammäs den dag som i dag är.